

Mål C-269/95

Francesco Benincasa mot Dentalkit Srl

(begäran om förhandsavgörande
från Oberlandesgericht München)

”Brysselkonventionen — Begreppet konsument —
Avtal om domstols behörighet”

Förslag till avgörande av generaladvokat D. Ruiz-Jarabo Colomer föredraget den 20 februari 1997	I - 3769
Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 juli 1997	I - 3788

Sammanfattning av domen

- 1. Konvention om domstols behörighet och om verkställighet av domar — Behörighet i fråga om avtal som har ingåtts av konsumenter — Begreppet ”konsument” — Kärande som har ingått ett avtal för att bedriva en framtida yrkesverksamhet — Omsfattas inte (Konvention av den 27 september 1968, artiklarna 13, första stycket och 14 första stycket, i deras ändrade lydelse enligt anslutningskonventionen från år 1978)*

2. *Konvention om domstols behörighet och om verkställighet av domar — Prorogation — Avtal om domstols behörighet — Räckvidden av den utvalda domstolens exklusiva behörighet — Talan om ogiltigförklaring av det ursprungliga avtalet — Omfattas (Konvention av den 27 september 1968, artikel 17.1)*

1. Inom ramen för det särskilda system som inrättats genom artikel 13 och följande artiklar i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställande av domar på privaträttens område, är det endast avtal som har ingåtts för att tillgodose en enskilds privata konsumtion som omfattas av de bestämmelser som är avsedda att skydda konsumenten, vilken anses vara den ekonomiskt svagare parten. Det särskilda skydd som eftersträvas i dessa bestämmelser är inte motiverat då det är fråga om avtal som rör affärs- eller yrkesverksamhet, även om denna är tänkt som en framtida verksamhet, eftersom den framtida karaktären inte påverkar dess yrkes- eller affärsmässiga art. Därav följer att reglerna i fråga endast avser de avtal som har slutits utom ramen för och oberoende av all pågående eller framtida affärs- eller yrkesverksamhet och oberoende av sådana syften. Därför kan en kändande som har ingått ett avtal för att bedriva en affärs- eller yrkesverksamhet som inte är pågående utan framtida inte anses vara en konsument i den mening som avses i artikel 13 första stycket och artikel 14 första stycket i konventionen.
2. Artikel 17 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område syftar till att på ett klart och precist sätt utse en domstol i en konventionsstat som har exklusiv behörighet i enlighet med parternas gemensamma vilja, som har uttryckts i enlighet med de i artikeln angivna strikta formkraven. I det avseendet skulle den rättssäkerhet som eftersträvas i denna bestämmelse lätt kunna äventyras om en av de avtalslutande parterna tilläts att sätta denna regel i konventionen ur spel, endast genom att påstå att hela det kontrakt i vilket klausulen ingår är ogiltigt på grund av skäl som grundar sig på den tillämpliga materiella rätten. Därav följer att den domstol i en konventionsstat som har utsetts i en klausul om domstols behörighet, som är giltigt avtalad enligt artikel 17.1, har exklusiv behörighet även då talan bland annat avser fastställelse av att det avtal som innehåller klausulen är ogiltigt. Det ankommer dessutom på den nationella domstol vid vilken klausulen har åberopats att avgöra vilka tvister som omfattas av tillämpningsområdet för klausulen i fråga och att därefter avgöra om klausulen även avser alla ifrågasättanden av giltigheten av det avtal i vilket den ingår.